

DUŠANOVY ZÁPISKY

Říjen 2017

XIX. ročník

číslo 1

TENTOKRÁT PO DELŠÍ DOBĚ ...

S RADOSTÍ vás zase vidím u dalšího dílu z řady Dušanových zápisů.

Tentokrát se vlastně vidíme u prvního poprázdninového vyprávění.

O prázdninách jsme každý jistě byli někde jinde. Někteří svůj čas s rodinou trávili na dovolené u moře, na horách či u bazénu. Já jsem si své prázdniny pořádně užívala s babičkou na chatě. No jo... prázdniny jsou to, na co se všichni vždycky těšíme, ale zase na druhou stranu musíme umět přečkat další rok, dočkat se Vánoc, Velikonoc a než se nadějeme, jsme zase tady. Život jde zkrátka dál a stejně jako nás minulý školní rok opustili naši bývalí deváťáci – tedy i dvě bývalé redaktorky školního časopisu, stejně tak nás bohužel opustí i deváťáci letošní. Pokud by tedy někdo z vás jevil zájem přidat se k nám do naší kamarádké, společenské a již více rozrostlé party, určitě nás to potěší. Čím více zájemců, tím více námětů na další pěkné články. Těchto slov se letos chytilo i pár nových členů naší redakce. Více se o nich dozvíte v obsahu po otočení stránky. Těmto našim novým redaktorům samozřejmě přeji hodně štěstí, radosti a chuti přidat se k nám na cestu za poznáním do budoucna.

A také vám, čtenářům, přeji vše nejlepší a ať se vám nadále daří až do konce tohoto školního roku.

Gajju ©

NÁŠ ROZHOVOR S ...

• paní učitelkou Janou Boháčovou

Paní učitelka se k nám do školy vrátila z rodičovské dovolené. Všichni víte, že má dceru Klárku, která je super. Už chodí do školky. Byli jsme velice rádi, že je zpátky mezi námi. Dříve mne neučila, tak jsem byla velice zvědavá, jaké to s ní bude.

Těšila jste se na návrat do školy?

„Těšila jsem se.“

Jak se Vám líbilo na mateřské dovolené?

„Bylo to super.“

Plánujete další mateřskou?

„Ne. Neplánuji už další mateřskou dovolenou.“

Jak se Klárce líbí ve školce?

„Už teď je nadšená.“

Jak si zvykáte na děti 1. stupně?

„Je to změna. Byla jsem zvyklá na děti 2. stupně.“

Máte obavy z toho, že budete psát poznámky a hodně pětěk?

„Ani ne. Občas to bude asi potřeba, ale určitě to nebude každý den.“

Ada

• paní učitelkou Lucií Pilátovou

Skoro pro všechny je to nová tvář, a proto s ní udělám rozhovor.

Jaké školy jste absolvovala, než jste začala učit?

ZŠ Krmelín (1. stupeň), ZŠ Brušperk (2. stupeň), gymnázium Frýdek-Místek, Ostravská univerzita.

Baví vás učit? Co učíte?

Ano. Učím matematiku, fyziku, zeměpis, občanku, výtvarku a vlastivědu.

Jakou třídu učíte? Jak se s ní sžíváte?

Mám šestku, zatím se s nimi sžívám dobře.

Dokážete být přísná na žáky?

Dokážu.

A co vaše děti, jsou hodné?

Mám syna Ondru a dcerku Alici. Jsou hodní.

A otázka na závěr:

Jaké je vaše rodné příjmení?

Purmenská.

Děkuji, Jacob

VŠEZNÁLEK

V této rubrice zveřejňujeme pravidelně dílka vás, čtenářů. Nejinak tomu bude i v letošním roce. Někteří se možná stanou i pravidelnými přispěvateli nebo dokonce redaktory. První číslo tradičně věnujeme vzpomínkám na prázdniny. Příspěvky jsou od žáků 4. a 7. třídy.

Dino park

Když jsme já a brácha zjistili, že jedeme do Dino parku, tak můj brácha Oli byl tak nadšenější, že se z toho málem zbláznil. Já jsem byl taky rád, že někam jedem, ale znáte to, já už nejsem malé dítě, tak jsme vyjeli. Ale před odjezdem jsem měl jet na fotbalový trénink, ale já jsem nechtěl, no a pak jsme jeli. Cestou jsme vyzvedli babičku a pokračovali dále, o 1 hodinu později to bylo tady. Brácha byl hodně rád a já taky. Vešli jsme do Dino parku, tam jsme strávili 4 hodiny a pak jsme jeli domů.

Maxmilián, 4.A

Na dovolené v Polsku

O prázdninách jsme byli s rodiči a se sestrou v Polsku. Každý den jsme cho-

dili k moři a do města. Do Polska jsme jeli devět a půl hodiny. Byly tam i hezké dřevěné domečky, ve kterých jsme bydleli. Potom jsem si tam našel i kamaráda.

Matyáš, 4.A

Cesta do hotelu Diana

S celou rodinou jsme jeli do lázní. Cesta trvala asi tak 2 hodiny. Cestou jsem viděl restauraci. Jmenovala se Ztracenka. Tak jsme tam zůstali na oběd. Mamka a já jsme si dali knedlíky s borůvkami. Brácha a taťka si dali svíčkovou s knedlíkem. A pak jsme jeli dál. Jak jsme dorazili do lázní, šli jsme na recepci pro klíče od pokoje. Dostali jsme pokoj 306. A pak jsme začali vybalovat věci. Další den jsme jeli do bazénu neboli do lázní. A tak jsme tam byli až do pátku. A potom jsme dali klíče na recepci. Cesta domů trvala zase další dvě hodiny.

Michael, 4.A

Málem utopená

Ahoj, dneska vám popíšu, jak jsem se málem utopila v bazénu. Jdeme na to!

Ráno jsem se probudila kolem 9. ráno, venku bylo překrásné a asi 35 st. C. Rozhodla jsem se zajít do bazénu. Voda byla vařící. Jenže já to chtěla natočit.

Poprosila jsem svoji mamku, jestli mě nenatočí. Vše jsem jí na telefonu nastavila. „A hlavně se usmívej,“ tohle byla poslední slova, co jsem slyšela, než jsem se ponořila do vody.

Ve vodě jsem se napila vody a nemohla jsem dýchat. Jenže moje mamka

místo toho, aby mi pomohla, tak dál natáčela. Ještě že mi babička pomohla. Jinak bych byla možná mrtvá.

Na uklidnění jsem si dala do uší sluchátka s Justinem, Shawnem a Sebastianem. Byl to zajímavý den. Asi nejlepší zážitek z prázdnin.

A to je konec mého příběhu.

Valerie, 7. A

Zážitek z prázdnin

Začátkem srpna jsem jela na dovolenou do Turecka s mamkou, taťkou a bráchou. Letěli jsme z Ostravy do Antalye, pak jsme jeli autobusem na hotel.

Hotel byl krásný, až na to, že jsme šli na náš pokoj a oni nás ubytovali někde dole pod hotelem, takže v takové sklepu. Měli jsme plesnivou koupelnu a taky jsme neměli žádný výhled a pak taťka seděl na balkóně a někdo z vyššího patra vylil na taťku vodu, ale druhý den jsme dostali nový pokoj úplně nahoře a měli jsme výhled na moře.

Jinak jídla bylo hodně a taky bylo

dobré, tak jsem si to vychutnala. Moře bylo čisté, na moři byly takové nafukovací věci, jmenovalo se to wipeout.

Třetí den jsme se rozhodli, že tam půjdeme, mamka nešla, a tak jsem šla s taťkou a bráchou. Hodně to klouzalo, já jsem nakonec už neměla sílu, tak jsem čekala na taťku, až mě vytáhne, protože jsem tam někde spadla. Taťka utíkal a spadnul mi na hlavu a dost to bolelo, až mě skoro utopil. Brácha tam byl pak ještě s taťkou dvakrát, prostě šilenci.

Ted' se vrátíme k tomu ději. Takže některé večery jsme strávili u hotelu, ale někdy jsme šli do města si něco koupit.

Poslední večer jsme se prošli po pláži, zamávali moři a brzo ráno jsme jeli autobusem na letiště. V autobuse jsem celou cestu prospala, a pak letadlem domů. Byla to nejlepší dovolená a už se těším, až pojedu zase a budu mít z toho takové krásné zážitky.

Tereza, 7. A

NEZNÁLEK

Ale zapomeňme na letní prázdniny a vraťme se zpět do reality. Naše redakce dostala dopis od zoufalé paní učitelky. V hodinách přírodovědy si žáci ve třídě povídali o naší obci, která v letošním roce slaví 750 let. velké překvapení se objevilo na prověrkách:

Otázka: Napiš správně celý název naší obce (žáci byli upozorněni, že si mají dát pozor na velká písmena) **Správná odpověď:** Stará Ves nad Ondřejnicí

Odpovědi žáků: Stará Ves nad Ondřejnicí, Staráves nad Ondřejnicí, Stará Ves n.o., Stará ve nad O., Stará ves Nad ondřejnicy

Otázka: Vypiš tři řeky, které protékají naší obcí. **Správná odpověď:** Ondřejnice, Odra, Lubina

Odpovědi žáků: Polanka, Budějovice, lubina, Hlubina, libina, Ondřejník

Otázka: Před kolika léty byla naše obec založena?

Správná odpověď: před 750 lety

Odpovědi žáků: -, 1000, 570, 720, 7500, 1090 70,

UDÁLOSTI A KOMENTÁŘE

Adaptační kurz

První den

Na začátku školního roku se naši spolužáci - nás nevyjímaje - vydali na adaptační kurz.

Poté, co jsme přijeli do Staré Vsi u Rýmařova do chaty Relaxy, jsme se ubytovali na naše pokoje a převlékli si peřiny, polštáře a prostěradla. Po převlékání postelí jsme čas do oběda strávili venku. Po obědě nám čas krásně utíkal. Ten den bylo krásně. Náš instruktor jménem Dan byl super, byl na nás hodný a milý, s ním jsme hráli hry. To krásně počasí se ale změnilo, když jsme měli jít na lezeckou stěnu. To už tak krásně nebylo. Někteří se nebáli a vylezli až nahoru, ale někteří vylezli třeba do půlky nebo do čtvrtky. Jenže to vůbec nevadilo. Všichni co se báli, například já, aspoň překonali svůj strach a zkusili to. Toto byl náš první den - zábavný, akční a zajímavý.

Druhý den

Druhý den byl taky fajn. Po obědě jsme se těšili na snad dvě nejlepší věci: army games a bazén. Bazén byl slaný, mě to docela překvapilo, ale ať slaný nebo sladký, prostě zábavný. O army games vám nemám moc co říct: prostě pistol s lezrem a už nic. Druhý den se už nic moc nedělo, jenom jedna moc moc smutná věc - odjezd. Znovu bych si to zopakovala, ale nemůžu. Sedmáci už na dvoudenní akci nejedou. Čtenáři menší než 6. třída, těšte se! Možná taky pojedete. Zu_Bo a Dadi ©

VÍTÁNÍ PODZIMU ANEB DÝŇOBRANÍ S MASKOU z pohledu organizátora

Ahoj, vítám vás u mého článku, jehož název je nahoře. Ještě před samotným dýňobraním jsme nacvičovali úvodní tanec, holky trochu déle, my kluci jsme moc nenacvičovali, asi jen 5krát, ale holky začaly 2 týdny před akcí.

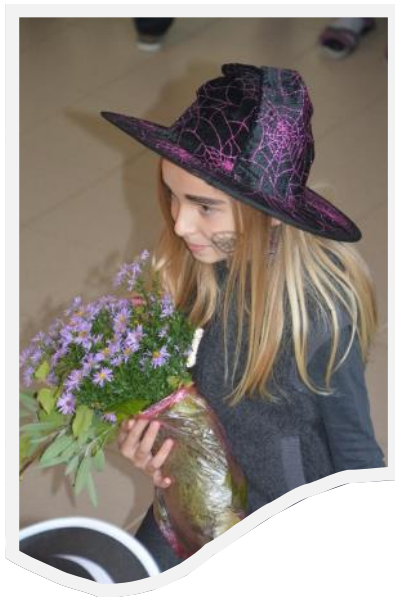
Dýňobraní neboli vítání podzimu (podle toho, co je vám milejší) se konalo 10. října u nás ve škole. Nejprve jsme začínali tancem holek a potom kluků. Potom jsme se někteří odebrali ke svým stanovištím a na některých zavládl zmatek (třeba u mě), jinak jsem se zhostil úkolu na výbornou. A od cca 18:00 se začalo strašit. Myslím si, že jsme se toho zhostili na velmi dobré úrovni, třeba já bych se některých bál, kdybych nevěděl, kdo jsou. Já jsem například naháněl lidi do 1. šatny se slovy: „Kdo vlez, nevylez.“ Takovým způsobem jsem vylekal dvě třetáčky. Až odešli malí, tak jsme začali strašit naplno. Takže před 1. šatnou jsme začali stříkat po lidech vodu. Asi po sedmé jsme odvedli poslední návštěvníky a začali jsme uklízet.

Myslím si, že se nám toto povedlo na výbornou, i když to byla naše první velká akce.

Jakob

z pohledu účastníka

Dne 10. 10. se uskutečnila akce pořádaná naší školou a letošní devítkou, vítání podzimu. Myslím si, že jako každý rok byla tato akce velmi vydařená. Devátáci nás mile přivítali a na úvod nám zatančili. Přichystali si pro nás mnoho stanovišť, u kterých jsme museli plnit různé úkoly, například lovení dýní, skákaní na balónech

nebo třeba házení kruhů na panáka. Nejvíce se mi líbilo malování na obličej, protože to, co holky kreslily, bylo nádherné. Také jsme si mohly vyřezat a ozdobit vlastní dýni, což si myslím že už je taková tradice. Podzim je spojen také s Halloweenem, což se u nás moc neslaví, ale je báječné si vzít alespoň jednou v roce nějaký kostým a udělat ze sebe trochu

někoho jiného, třeba princeznu nebo čarodějnici. Následovalo vyhlášení nejlepších kostýmů. Mně osobně se líbil převlek Píkaču, protože se mi to zdálo originální. Myslím si, že letos se Vítání podzimu velice povedlo a těším se na příští, kde budu už jako jeden z pořadatelů.

Bažka

Oranžový den

K podzimu patří oranžová barva. Proto naše devítka neporušila tradici a vyhlásila na tento den, kdy jsme vítali podzim, Oranžový den. Oranžová je barva dýně. Tím jsme zahájili celoroční soutěž o neaktivnější třídu. Za jednotlivé aktivity typu tematické dny, sběr papíru atd. může třída získat 3 až 1 obrázek. Ty se na konci roku sečtou a vítězná třída se může těšit na sladkou odměnu. Tematické dny jsou dny, kdy probíhá výuka zcela normálně, jen se může stát, že zkoušená je zrovna čarodějnice, kluk v pyžamu, či dívka ve společenských šatech. Je to na druhou stranu paráda, když v jídelně potkáte jen samé oranžové lidi. Touto barvou jsme si rozjasnili pochmurný podzimní den. Nejlépe se to podařilo skoro všem a 3 obrázky získávají třídy. 1. A, 2. A, 3. A, 4. A, 5. A, 6. A, 7. A a 9. A.

Y☺

REDAKCE

6+4 = 10

V letošním roce usedlo do redakčních křesel 10 žáků. Čtyři mazáci a šest zcela nových redaktorů. My všichni se budeme snažit udržet standard našeho časopisu a třeba ho trošičku posunout dál. Držte nám palce. Noví redaktoři se vám alespoň v krátkosti představí.

1 Ahoj! Moje jméno je Zuzka Bogyi. Je mi 11 let. Žiju ve Staré Vsi nad Ondřejnicí, ale narodila jsem se v Ostravě. Žiju v rodinném domě s mojí pětičlennou rodinou, naší kočkou Čárkou a rybičkami. Moje nejoblíbenější barva je oranžová, ale mám ráda i tyrkysovou a černou. Kdyby mi někdo měl dát moje nejoblíbenější zvíře, byl by to Mops. Ráda bych psala o zvířatech a hlavně o kočkách. Moc ráda tancuji a zpívám v souboru Ondřejnica a kreslím. Ve školním časopise budu vystupovat pod jménem Zu_Bo.

Zu_Bo

2 Jsem v redakci nový, tak vám tu napíšu něco o sobě. Nevím, co bych tady měl o sobě napsat, moc zájmů nebo zálib nemám, ale i tak to zkusím!

Jmenuju se Stanislav Šebesta, mám 14 let a jako většina z vás jsem ze Staré Vsi nad Ondřejnicí, kde taky chodím do deváté třídy. Asi nejvíc času trávím u počítače, protože sleduju anime a hraju několik počítačových her. Jinak i překvapivě chodím do sportu, a to do stolního tenisu, který mám 2× týdně.

A občas chodím ven s kamarády. Mám rád jídlo, spánek, odpočívání a jahodové mléko.

V časopise se budu zabírat sportem. V časopise se budu podepisovat pod přezdívkou Saski.

Saski

3 Ahoj, jmenuji se Amálie Golková, chodím do 6.A. Ráda bruslím na kolečkových bruslích, lyžuji, kreslím, tančím a cestuji. Nejvíc mě baví cestování a čtení, a proto bych ráda psala o knížkách a cestování. Budu mít rubriku, která se bude jmenovat Sbal se. Moje přezdívka bude Ami, protože mi tak začala říkat paní učitelka v první třídě.

Ami

4 Ahoj, jmenuji se Barbora Kneblová a odted' budu nová redaktorka našeho úžasného školního časopisu „Dušanovy zápisky“ a také vám něco málo o mně prozradím. Je mi 13 let, chodím do 8. třídy. Mezi moje koníčky patří hraní na ukulele a flétnu. Ve volném čase chodíme společně s mým bratrem na horolezeckou stěnu. Báví mě psát slohové práce, a možná to byl jeden z důvodů, proč jsem vlastně tady. Mezi další důvody patří to, že mi přišla škoda, kdyby tento časopis zanikl, a proto prosím ty, kteří taky o zapojení do Dušana uvažujete, nebojte se a zkuste to! V časopise se budu ukrývat pod jménem Bažka, je to spojení mých dvou jmen, Barbora Anežka. Tak zatím čau!

Bažka

3 Ahojky! Moje jméno je Adéla Pavliňáková. Je mi 12 let a mými koníčky jsou hra na klavír, divadelní hry a hra na kytaru. Báví mě různé seriály s doktory. Třeba Modrý kód. Žiji ve Staré Vsi nad Ondřejnicí s mým tatškou a Verčou, mamkou a Karlem, sestrou Terkou a Maruškou. Mám hodně ráda sladkosti. Moje nejoblíbenější barva je šedá. Ráda vyrábím různé malé dárečky, které hned po zhotovení daruji. Ráda píšu články a doufám, že se Vám budou líbit. Abyste je poznali, bude pod nimi napsáno Ad'a.

4 Ahoj čtenáři, mé jméno je Alexandr Polášek. Žiju ve Staré Vsi nad Ondřejnicí, chodím do 6. A. V časopisu budu psát pod přezdívkou Alex. Mé koníčky jsou:

- parkur
- ježdění na kole
- stolní tenis (ping pong)

Jsem v Dušanových zápiscích poprvé. Už v páté třídě jsem tu chtěl chodit, ale rodiče mi to nedovolili.

V Dušanovi se budu věnovat vtipům a ostatním věcem co hodíte do Dušanovy schránky, která se nachází ve vestibulu školy u vrátnice.

Alex

Další „zkušeni“ členové redakce:

Jakub Přichystal, Karolína Daňová, Dominika Najzarová, Samuel Šmýra

SBAL SE ...

Prázdniny ve Švédsku

Sice už máme jeden měsíc za sebou, ale to nevadí a všichni pořád vzpomínáme na to, jak jsme si užívali krásné léto. Někteří jezdili po světě, někdo zase byl u bazénu s kamarády, ale každý jsme určitě byli někde v naší krásné zemi. Já jsem třeba navštívila Adršpašské skály, kde bylo krásně, ale chtěla bych vám povykládati o Švédsku. Někteří lidé se zarazí, když řeknete Švédsko, ale je to snad ta nejkrásnější země, kterou jsem navštívila. Mají tam krásnou přírodu a jsou tam všude kamené zidky, které jsou národní památkou. Lesy jsou nádherně čisté, plné hřibů, které Švédové neshbírají, protože jsou chráně-

né a protože si myslí, že jsou všechny jedovaté. Je to království a všichni Švédové umí perfektně anglicky, od malých dětí až po staré lidi. Je tam moře, ale je trochu studené. Tato země se nachází na Skandinávském poloostrově v severní Evropě. A také se tam chovají hodně koně. Doufám, že se tam brzo vrátím.

Můžete se těšit na příště, protože budu mít rubriku, která se bude zajímat o cestování a také čtení a jmenovat se bude Sbal se.

Ami

OKÉNKO DO HISTORIE

Americká armáda

Ahoj, připravil jsem si článek o americké armádě.

Americká armáda byla zformována 14. června 1775, ještě před ustanovením Spojených států amerických, pro boj ve válce za nezávislost. Kongres Spojených států amerických schválil vytvoření United States Army 3. června 1784 po ukončení války za nezávislost, aby nahradila rozpuštěnou kontinentální armádu. Tato armáda je dnes největší a nejslavnější. Její uspořádání je takoveto (bude to od nejvyššího po nejnižší): polní armáda, armádní sbor, divize, brigáda, pluk, prapor, rota, četa a družstvo. Když vezmu divizi, tak zřejmě nejslavnější je 101. výsadková divize a její 506. pluk. Třeba

takový 2. prapor 506. pluku 101. divize byl ztvárněn v mini seriálu Bratrstvo neohrožených (hlavní roli měla rota E).

Velitelé 2. praporu 506. pluku 101. divize.

Znak 101. divize („křičící orlí“).

A na co se můžete v příštím čísle těšit? Na Celní správu. Tímto se s vámi loučím.

Jakob

Zu_BoDADI...INA STRÁNKA K POČTENÍ

Skinny morče

Komu se holá zvířata zdají odporná a ani je neviděl, možná si je teď zamiluje jako já. Svinks kočky se mi taky zdály hnusné, ale jak jsem jednu viděla, hned jsem se do ní zamilovala. Asi se divíte, že vám povídám o kočce, když nadpis je skinny morče, protože je to úplně stejný případ - skinny jsou sice holá, ale jsou i přítulná.

Dadi

Sphynx kočka

Možná, že se vám na první pohled nezdarí hezké, asi proto, že jsou holé. Ale i když jsou holé, tak jsou jako normální kočky. Akorát se o ně musíte více starat. Když chcete svojí kočce dát nějaké obydlí, nezapomeňte na koberec.

Kočky jsou holé a mohla by jim být zima. I když kočky použijete do svého pokoje, bylo by dobré pořídít si tam koberec. Hnedka se nelekněte, kočky vypadají trochu jako malí netopýrci, kvůli jejich uším. Ale jinak se chovají úplně stejně jako normální kočky. Ale v létě je musíte mazat krémem, aby se nespálily. Tyto kočky jsou zajímavé, pro někoho hezké, ale hlavně jsou to domácí mazlíčci a o ty se musíme starat. ☺

Zu_Bo

SVĚT SPORTU OČIMA SASKIHO

Na co se můžete v nové sportovní rubrice – Svět sportu očima Saskiho – těšit?

V každém novém čísle se budu věnovat jak sportu ze světa, tak sportu na škole a v okolí.

A samozřejmě se závisláci jako já můžou těšit na zajímavosti a novinky z našeho světa počítačů.

Budu psát především o aktuálních věcech, jako jsou třeba úspěchy žáků naší školy nebo sportovců ČR, ale aby to bylo zajímavé, tak tu budou i kuriozity a různé hybridní věci ze světa sportu.

nabitým dnem. Kromě Vítání podzimu stihli naši pátáci i turnaj v házené v Polance nad Odrou. Tohoto turnaje se naše škola účastní již osm let. Z počátku jsme patřili mezi velké favority, neboť házenou v naší obci hrát umíme. Je to sice jiný druh házené, ale když už to s balónem umíte, tak je vám to vlastně jedno. I já jsem se tohoto turnaje jako páták účastnil.

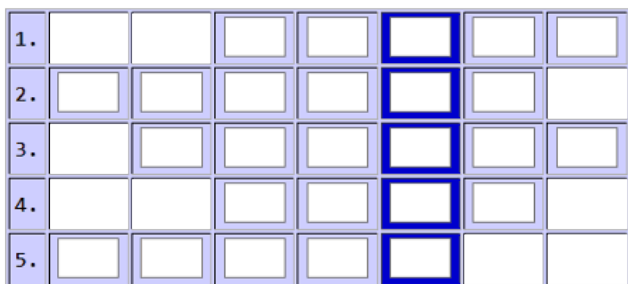
Právě druhé říjnové úterý nastoupilo proti sobě osm týmů a našim házenkářům se podařilo vybojovat krásné třetí místo. Gratulujeme.

Tento turnaj bude probíhat celý školní rok a my vám budeme držet palce.

Saski

Úterní den 10. 10. byl, zdá se, velmi

KŘÍŽOVKA

Ve sněhu je ..... (tajenka).

Tajenka: olympijské hry

Krásné podzimní prázdniny!
Sběr starého papíru - 1. a 2. listopadu 2017
- zadní vchod od pošty!

Vydává ZŠ Stará Ves nad Ondřejnicí pro vlastní potřebu školy. Všechny fotografie a grafika jsou původní tvorbou redakční rady. Grafika - Karolína Daňová, Amálka Golková, Dominika Najzarová. Své příspěvky vhažujte do schránky ve vestibulu školy.